

znávaly právo myslivosti pouze vrchnosti, nehledě k tomu, komu vlastnický příslušelo, nechtěl však touto větou upravit právní základy výkonu myslivosti, které ve smyslu odst. 2. § 1 jsou podrobně v §§ 2—5 zák. uspořádány.

V daném případě vytýkal stěžující si hon. výbor již v instančním odvolání, že pozemky, jichž přidělení k společenstevní honitbě žádal, byly na základě zákona o zajištění půdy drobným pachtýřům z 27. května 1919 č. 318 Sb. přiděleny soudem těmto pachtýřům, kteří také cenu přijímací složili.

Tak zv. drobné pachtýře, kteří určité pozemky jako pachtýři užívali, je tedy ve své moci měli, kteří ve smyslu § 12 uved. zák. ohlásili nárok na přidělení dosud pachtovaných pozemků do svého vlastnictví, jichž nárok byl soudem podle § 17 cit. zák. uznán, kteří složili podle § 21 cenu přijímací, a tím projevili svoji vůli mítí dotčené nemovitosti za své, dlužno považovati nejméně za držitele ve smyslu § 309 o. z. o.

Žal. úřad, zamítнув žádost za přikázání pozemků přiřknutých drobným pachtýřům a pozemků u velkostatku zbylých k společenstevní honitbě, vycházel z nesprávného právního názoru, že pro příslušnost pozemků k honitbě společenstevní rozhoduje knihovní vlastnictví. Následkem toho nezabýval se otázkou, zda udání v odvolání ohledně přidělení dotčených pozemků drobným pachtýřům odpovídá pravdě a zda se následkem toho stali pachtýři držiteli pozemků ve smyslu § 309 o. z. o.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 4615.

Policie (Slovensko): Kdy lze řidiči automobilu odejmouti vůdčí list?

(Nález ze dne 16. dubna 1925 č. 7876).

V ě c: Heřman R. v Bratislavě proti ministerstvu vnitra stran odnětí vůdčího listu k řízení motorových vozidel.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Policejní ředitelství v Bratislavě rozhodnutím z 24. listopadu 1922 odňalo st-li, majiteli nájemního auta, podle §§ 32 a 39 min. nař. č. 57.000/1910 vůdčí list a prohlásilo st-le za nezpůsobilého k vedení motorových vozidel. Rozhodnutí svoje odůvodnilo tím, že st-l byl sedříi odsouzen pro přečin násilí proti úřednímu orgánu a že dne 18. září 1922 řídil auto v úplně opilém stavu tak nepozorně, že následkem nárazu cestující osoba z auta vypadla a utrpěla poškození na těle a že nemůže proto st-l býti pokládán za spolehlivého. Min. vnitra nař. rozhodnutím odvolání st-lovo zamítlo.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Podle ustanovení § 32 lit. c) nař. býv. uh. min. vnitra č. 57.000 z r. 1910 nesmí býti připuštěn ke zkoušce řidičské a nemůže pak obdržeti vůdčí list, ohledně koho jsou zjištěny takové skutečnosti, pro které musí býti považován z důvodu veřejné bezpečnosti a veř. policie za neschopného k vedení silostrojů. Podle § 39 cit. nař. legitimace řidičská má býti

odňata, zanikne-li kterýkoliv předpoklad, aneb když data řidičské legitimace svědčí proti totožnosti osoby. — —

Žal. úřad zamítl odvolání st-lovo z důvodu, že st-li se nedostává vzhledem k jeho soudnímu odsouzení vlastností vyhledávaných pro samostatné řidiče jízdních silostrojů. Dospěl tudíž žal. úřad v podstatě k témuž úsudku o nezpůsobilosti st-lově k řízení silostrojů jako úřad I. stolice, avšak pro úsudek tento tvořilo skutkový podklad pouze zmíněné již soudní odsouzení st-lovo.

Stížnost napadajíc rozhodnutí to brojí proti tomuto závěru a vytýká, že skutková podstata, o kterou nař. rozhodnutí se opírá, nestačí, aby na st-le mohlo být použito ustanovení § 39 nař. býv. uher. min. vnitra č. 57.000/1910, ježto ustanovení § 32 lit. c) tohoto nařízení, jednajíc o neschopnosti k nabytí vůdčího listu s hlediska veř. bezpečnosti a policie, předpokládá pro závěr o neschopnosti více skutečností než jednu, což také stížnost pokládá za správné, ježto dle jejího náhledu nelze z jednoho případu resp. deliktu souditi na vlastnost osoby, jež se deliktu dopustila, a tak také nelze z toho, že st-l v podnapilém stavu za jízdy vlakem dostal se do sporu s policistou a byl proto odsouzen, usuzovati na jeho nezpůsobilost.

Námítka tato však není důvodná. Cit. nař. jednajíc v § 32 o okolnostech vylučujících nabytí vůdčího listu ovšem praví v bodu c), že nemůže dostati vůdčí list, ohledně koho jsou zjištěny takové skutečnosti, pro které musí být považován z důvodů veř. bezpečnosti a veřejné policie za neschopného k vedení silostrojů. Než z toho, že v tomto ustanovení používá se množného čísla, ještě neplyne, že by za neschopného z důvodů veřejné bezpečnosti a veřejné policie mohl seznán být podle toho ustanovení pouze ten, proti němuž je více případů. Neboť je zřejmo, že i jednotlivý delikt může s hlediska zmíněného předpisu plně odůvodniti neschopnost šoféra k vedení motorového vozu. Rovněž nelze právem tvrditi, že by závěr žal. úřadu, že st-l pro soudní odsouzení pro přečin násilí proti úřední moci nemá vyhledávaných vlastností pro řidiče silostrojů podle § 32 lit. c) cit. nař., nebyl logicky možný a tudíž správný, když ze správných spisů je vidno, a stížnost sama to doznává, že skutkovou podstatou pro odsouzení to bylo, že st-l byl opilý a že se vzepřel příkazu veřejné moci.

Slušelo proto stížnost, která jiných námitek nemá, zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4616.

Administrativní řízení. — Pozemková reforma:
I. Ani Šem 18. zák. č. 179/1924 nebyla založena samostatná procesní legitimace opatrovníka svěřenství. — II. Nárok čekatelů svěřenství na propuštění nemovitostí svěřenských ze záboru podle § 11 záb. zák. před účinností zák. č. 179/24?

(Nález ze dne 17. dubna 1925 č. 4163.)

Prejudikatura: Boh. 1245, 1311, 2019, 2061 adm. a j.

Věc: Karel E. a G. E. (adv. Dr. Theodor Šeley z Bratislavy) proti Státnímu pozemkovému úřadu (sen. pres. Rud. Vyšín) stran propuštění ze záboru.